

Loven overhovedet kun skal gælde et Aar, har jeg heller ikke noget imod det; og jeg skal endvidere være villig til at gaa ind paa, at der bliver tilføjet, at de Afgifter, som saaledes foreløbig maatte blive fastsatte af Justitsministeren, senere, naar man kommer til Takstbestemmelser i selve Loven, skulle rektificeres derefter; og saa dette sidste skulde jeg være tilbøjelig til at gaa ind paa. Jeg tror egentlig, at dermed maa man sige, at alle de Forbehold ere tagne, som fra Udvalgets Standpunkt, i alt Fald dets Fler-tals Standpunkt, med Grund kunne forlanges. Det Spørgsmaal, om man skulde stille Sagen saaledes, at Loven kun kommer til at gælde for et Aar, eller om man skulde bestemme, at Loven skal forelægges til Revision i næste Samling, er et Spørgsmaal, som jeg ganske vil henstille til Udvalgets Overvejelse. Kun forekommer det mig, at det fra Udvalgets Standpunkt kan være rigtig-tigt at vælge, at Loven skal forelægges til Revision i næste Samling; thi jeg gaar ud fra, at man dog principaliter ønsker, at Afgiften ogsaa i Fremtiden skal kunne paa-lægges de personlige Privilegier. Og der er den Forstel, at naar Loven kun gælder et Aar, følger deraf, at det hele falder bort, hvis man ikke kommer til Enighed om en ny Lov inden Udløbsfristen; hvis man derimod betegner det som en Revision, har man dog Loven og altsaa Bemyndigelsen til, at paa-lægge Afgiften, indtil man kan blive enig om noget andet. Men det er et Spørgs-maal, jeg ikke lægger nogen væsentlig Vægt paa, om man gaar den ene eller den anden af de to angivne Veje. Jeg skal derfor ganske overlade det til det ærede Udvalgs eget Valg. Jeg vil her i Anledning af, hvad der blev bemærket af den ærede Folketingsmand fra Ribe (Bust), sige, at som de Herrer ville se, er der her slet ikke Tale om nogen Bemyndigelse paa længere Tid, men kun Tale om en Bemyndigelse paa et Aar eller den Tid, der kan hengaa, indtil Lovgivnings-magten kan være i Stand til med fuldkom-ment Kendskab til alle de Momenter, der bør komme i Betragtning, at fastsætte Takstbe-stemmelserne. Det blev af den ærede Ord-fører (M. Nielsen) bemærket, at naar dette Skridt blev gjort, var det kun et lille, om end nødvendigt forberedende Skridt henimod en Reform af Apothekervæsenet, og den ærede

Ordfører udtalte, at det formentlig vilde være rigtig, om der allerede nu blev truffet de forberedende Foranstaltninger til at komme til en mere omfattende Reform af Apoteker-væsenet, og at disse Forberedelser formentlig rettest burde træffes i den Skikkelse, at der nedfattes et Udvalg, hvortil de forskellige Interesser kunde komme til Orde, for at over-veje Spørgsmaalet om Apothekervæsenets fremtidige Ordning. Jeg skal her udtale, at jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Ordfører har Ret i, at det vil være rigtig at gaa den Vej, og jeg skal derfor ogsaa have mine Tanker henvendte paa saa vidt muligt at faa en saadan Kommission i Virksomhed, idet jeg for øvrigt bemærker, at det jo maaste nok i Tidens Løb kunde med-føre nogle mindre pefuniære Spørgsmaal, da en saadan Kommission, der jo vistnok, hvis den skal nytte noget, maa være i Stand til at foretage temmelig omfattende Under-søgelser rundt om i Landet, uden at Tvivl vil medføre nogen Udgift, om det end ikke behøver at blive noget betydeligt. Jeg skal altsaa slutte med at sige, at jeg ikke finder noget at erindre imod, at Sagen vedtages, som den nu ligger for; og jeg vil ogsaa an-tage, at Sagens naturligte Gang vil blive, at man her ved anden Behandling vedtager Udvalgets Endringsforslag, men jeg vil dog bede det ærede Udvalg om at tage under Overvejelse til tredje Behandling, om det ikke vilde være det rigtigste for i Aar ikke at fastslaa noget angaaende det bestemte Takst-system, og om det ikke vilde være bedre at lade det Spørgsmaal hvile til næste Aar, for at man i Rio og Mæg med de fornødne statistiske Oplysninger i Haanden kan træffe sin Afgørelse.

Bust: Nu have vi jo en officiel Er-flæring fra den højtærede Justitsminister angaaende de Antydninger, den ærede Ord-fører kom med, og dertil har jeg ikke stort at sige. Jeg maa sige, at efter at jeg, saa godt jeg kunde, har hørt paa den højtærede Ministers Antydning af, hvorledes han kunde ønske Endringsforslaget under Nr. 1 om-dannet mellem anden og tredje Behandling, staar det for mig saaledes, at jeg for mit Vedkommende vil være tilbøjelig til at trække mig saa vidt som muligt for paa det Grundlag at naa et Resultat. Og til min